

Geneza 5

Capitolul 5 marchează începutul unei noi secțiuni în prima carte a lui Moise. După ce familia lui Cain a eșuat, Dumnezeu începe „de la început”, ca să spunem așa, și prezintă urmașii lui Adam prin familia lui Set. Într-o formă condensată, este prezentată o perioadă de aproximativ 1650 de ani, pe parcursul a 10 generații, de la Adam la Noe. Se observă că, spre deosebire de familia lui Cain, nu se menționează nicio faptă măreață a urmașilor lui Set. În schimb, sunt menționate vârstele persoanelor individuale. Se pare că aceștia au trăit discret și ca niște străini - dar Dumnezeu ia act de toți cei care trăiesc *cu* El și *pentru* El.

Urmașii lui Adam

Geneza 5.1-5: Aceasta este cartea urmașilor lui Adam. În ziua când a creat Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu. Parte bărbătească și parte femeiască i-a creat; și i-a binecuvântat și le-a pus numele Adam în ziua când au fost creați. Și Adam a trăit o sută treizeci de ani și a născut un fiu după asemănarea sa, după chipul său, și i-a pus numele Set. Și zilele lui Adam, după ce a născut pe Set, au fost opt sute de ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele pe care le-a trăit Adam au fost nouă sute treizeci de ani; și a murit.

Am văzut deja că prima carte a lui Moise [Geneza] poate fi împărțită prin propoziția „Aceasta este cartea urmașilor sau generațiile...”. Cu toate acestea, există ceva deosebit aici. Se spune: „Aceasta este *cartea* urmașilor lui Adam”. Această expresie mai apare doar o singură dată în Biblie, în Matei 1.1: „Cartea genealogiei lui Isus Hristos, ...”. Duhul Sfânt vrea să ne arate în Biblie „cărțile” celor două mari familii și capete lor: familia descendenților căzuți ai primului om și familia descendenților răscumpărați ai celui de-al doilea Om (Romani 5.12-21). Vechiul Testament descrie istoria lui Adam și a urmașilor săi. Noul Testament descrie istoria Domnului Isus și a urmașilor Săi. Este frumos să vedem chiar și în acest mic detaliu unitatea inseparabilă a celor două mari părți ale Cuvântului lui Dumnezeu.

Primele două versete ne conduc înapoi la crearea omului. Dumnezeu îi crease pe Adam și pe Eva ca bărbat și femeie după chipul și asemănarea Sa. Ei au fost modelați din punct de vedere moral asemenea Lui. Prin căderea în păcat - care este trecută cu vederea aici - omul a pierdut această asemănare. De aceea, în versetul 3 se spune că Adam a născut un fiu „după asemănarea sa, după chipul său”. Adam putea să nască pe fiul său numai după chipul său, ca păcătos vinovat, și să-i dea propria sa natură păcătoasă.

O altă consecință a păcatului apare în acest capitol - moartea. Ca niște lovituri de ciocan, auzim de opt ori cuvintele grave: „și a murit”. Numai la Enoh și Noe nu sunt menționate. Chiar și atunci când oamenii ajungeau la o vârstă înaintată, sentința de moarte din capitolul 2.17 rămânea. Prin păcatul lui Adam, „moartea a trecut asupra tuturor oamenilor” (Romani 5.12).

Adam a trăit 930 de ani și, prin urmare, 56 de ani împreună cu Lameh, care a format a noua generație.

Set, Enos, Enos, Cainan, Mahalaleel și Iared

Geneza 5.6-20: Și Set a trăit o sută cinci ani și a născut pe Enos. Și după ce a născut pe Enos, Set a trăit opt sute șapte ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Set au fost nouă sute doisprezece ani; și a murit.

Și Enos a trăit nouăzeci de ani și a născut pe Cainan. Și după ce a născut pe Cainan, Enos a trăit opt sute cincisprezece ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Enos au fost nouă sute cinci ani; și a murit.

Și Cainan a trăit șaptezeci de ani și a născut pe Mahalaleel. Și după ce a născut pe Mahalaleel, Cainan a trăit opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Cainan au fost nouă sute zece ani; și a murit.

Și Mahalaleel a trăit șaiszeci și cinci de ani și a născut pe Iared. Și după ce a născut pe Iared, Mahalaleel a trăit opt sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Mahalaleel au fost opt sute nouăzeci și cinci de ani; și a murit.

Și Iared a trăit o sută șaiszeci și doi de ani și a născut pe Enoh. Și după ce a născut pe Enoh, Iared a trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Iared au fost nouă sute șaiszeci și doi de ani; și a murit.

În afară de numele și vârstele bărbaților menționați aici, nu se consemnează nimic. Cainan înseamnă „jelitor” sau „plângător”. El îi dă fiului său numele Mahalaleel, cu sensul frumos: „Dumnezeu este demn de lăudat” sau „cel care Îl laudă pe Dumnezeu”. În comparație cu familia lui Cain, care voia să facă viața frumoasă fără Dumnezeu, aceasta este remarcabilă. În ochii lui Cainan, Dumnezeu era mai glorios decât toate atracțiile lumii lui Cain, iar aceasta l-a determinat să-L laude. Trăim într-o perioadă la fel de rea și suntem înconjurați de oameni care trăiesc pentru ei înșiși fără Dumnezeu. Suntem noi cei care, ca și Cainan, suntem întristați din această cauză, dar la fel ca Mahalaleel Îl lăudăm pe Dumnezeu?

Enoh

Geneza 5.21-25: Și Enoh a trăit șaiszeci și cinci de ani și a născut pe Metusala. Și după ce a născut pe Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Enoh au fost trei sute șaiszeci și cinci de ani. Și Enoh a umblat cu Dumnezeu; și nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat. Și Metusala a trăit o sută optzeci și șapte de ani și a născut pe Lameh.

Relatarea despre Enoh diferă de celelalte descrieri din acest capitol. Duhul lui Dumnezeu oferă câteva detalii remarcabile despre Enoh. Alte referiri la el pot fi găsite în Evrei 11.5 și 6, precum și în Iuda 14 și 15. Dacă luăm aceste pasaje împreună, recunoaștem patru caracteristici remarcabile la el:

1. *Enoh a umblat cu Dumnezeu (versetele 22,24)*

Enoh este singura persoană din Biblie despre care acest fapt este afirmat în mod explicit de două ori. În rest, se mai spune o singură dată despre Noe (capitolul 6.10). Enoh a trăit într-o relație foarte personală și intimă cu Dumnezeu. Adăugarea „după ce a născut pe Metusala” sugerează că nașterea fiului său l-a motivat în mod deosebit să-și urmeze drumul de atunci încolo în strânsă comuniune cu Dumnezeu. Facem și noi la fel?

2. *Enoh era plăcut lui Dumnezeu (Evrei 11.5)*

În Evrei 11, versetul 5, se spune că Enoh a avut mărturia că „era plăcut lui Dumnezeu”. Aceasta este traducerea în limba greacă a expresiei „el a umblat cu Dumnezeu”. În afară de Domnul Isus, care putea spune despre Sine Însuși că a făcut întotdeauna ce era plăcut lui Dumnezeu (Ioan 8.29), Enoh este singura persoană din Biblie despre care se spune aceasta în mod explicit. Ne impresionează faptul că Enoh *a avut* această mărturie, adică faptul că semenii săi știau de buna plăcere pe care Dumnezeu o avea în el! Ce văd ei în viața noastră?

3. *Enoh a depus mărturie pentru Dumnezeu (Iuda 14,15)*

Numele lui Enoh înseamnă „inițiat”. El era într-adevăr inițiat în gândurile lui Dumnezeu. El știa că va veni judecata și a depus mărturie despre aceasta. El este cel mai vechi profet din Biblie și a fost ceva de genul conștiinței personificate a poporului în mijlocul căruia a trăit. Umblarea sa cu Dumnezeu a fost condiția prealabilă pentru mărturia sa. Suntem și noi martori pentru Dumnezeu într-o lume întunecată?

4. *Enoh a fost luat la Dumnezeu fără să vadă moartea (versetul 24; Evrei 11.5)*

În loc de cuvintele „și a murit”, la Enoh spune: „și nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat”. Odată cu răpirea, Dumnezeu a arătat

- aprecierea Sa pentru umblarea lui Enoh;
- puterea Sa asupra morții;
- un prim indiciu că cerul este casa celor care umblă cu Dumnezeu și de care El are plăcere.

În afară de Ilie (vezi 2 Împărați 2), Enoh este singura persoană care a fost luată în cer fără a trebui să treacă prin moarte. În acest sens, Enoh este o prefigurare a credincioșilor din timpul harului, care vor fi răpiți în cer înainte ca judecățile (potopul) să lovească pământul.

Metusala, Lameh și Noe

Geneza 5.25-32: Și Metusala a trăit o sută optzeci și șapte de ani și a născut pe Lameh. Și după ce a născut pe Lameh, Metusala a trăit șapte sute optzeci și doi de ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Metusala au fost nouă sute șazeci și nouă de ani; și a murit. Și Lameh a trăit o sută optzeci și doi de ani și a născut un fiu. Și i-a pus numele Noe, spunând: „Acesta ne va mângâia în lucrul nostru și în truda mâinilor noastre, din cauza pământului pe care l-a blestemat DOMNUL”. Și după ce a născut pe Noe, Lameh a trăit cinci sute nouăzeci și cinci de ani; și a născut fii și fiice. Și toate zilele lui Lameh au fost șapte sute șaptezeci și șapte de ani; și a murit. Și Noe era de cinci sute de ani; și Noe a născut pe Sem, pe Ham și pe Iafet.

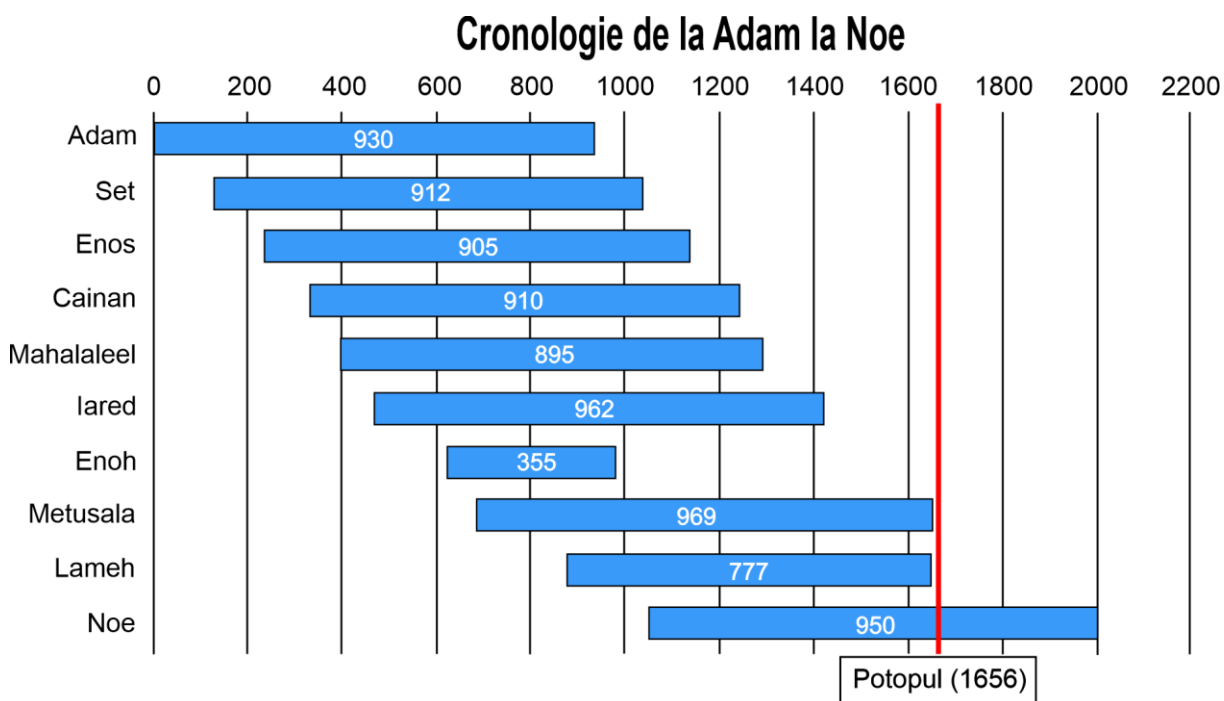
Enoh îl numește pe fiul său Metusala - un nume care are o semnificație interesantă și care se potrivește cu înțelegerea și profeția lui Enoh: „La moartea lui va veni”. – „Când va muri, el o va trimite”. Acest lucru este interesant, deoarece judecata potopului a venit asupra pământului chiar în anul morții lui Metusala.¹ Viața lungă a lui Metusala arată răbdarea lui Dumnezeu cu lumea (2 Petru 3.9). Viața lui a fost măsura timpului până la venirea judecății - și a devenit cel mai bătrân om de pe pământ la vârsta de 969 de ani.

¹ Momentul poate fi determinat din următoarele date: 782 de ani (Geneza 5.26) - 182 de ani (Geneza 5.28) - 600 de ani (Geneza 7.6)

Capitolul 5

Metusala l-a născut pe Lameh („biruitorul”, „cel puternic”) - un om cu un caracter complet diferit de cel al urmașului lui Cain cu același nume din capitolul 4. La fel ca la Enoh, la Lameh se face abatere de la formularea obișnuită din acest capitol. În primul rând, în versetul 28 se afirmă doar că Lameh a născut un fiu, în timp ce, în rest, numele este întotdeauna menționat direct. Apoi este menționat motivul pentru care și-a numit fiul: „Acesta ne va mângâia în lucrul nostru și în truda mâinilor noastre, din cauza pământului pe care l-a blestemat DOMNUL”.

În mod evident, Lameh avea gânduri profunde. El a suferit de pe urma consecințelor căderii omului în păcat, dar nu s-a răzvrătit împotriva lor, ci le-a recunoscut ca fiind pedeapsa lui Dumnezeu. De asemenea, el tânjea după mângâiere și pace. De aceea îi dă fiului său numele Noe („mângâiere”, „odihnă”). Într-un fel, această mângâiere a venit și în Noe - în binecuvântarea lui Dumnezeu asupra pământului curățat după potop. Cu toate acestea, Lameh însuși nu a mai avut parte de această mângâiere, deoarece a murit înainte de potop, ca toți ceilalți strămoși ai lui Noe.

Lista urmașilor lui Adam și Set se încheie cu Noe și fiii săi. În cazul lui Noe, nu este menționat doar un singur fiu, ci toți trei, deoarece aceștia au fost ulterior decisivi pentru populația pământului după potop. Dacă pornim de la faptul că Noe a construit arca timp de aproximativ 120 de ani (compară cu Geneza 6.3), atunci el a început construirea ei în al 480-lea an al vieții sale. Întrucât a început să aibă fii abia la vârsta de 500 de ani, toți fiii lui Noe s-au născut în timpul acestei perioade de construcție.

Interesant este că Sem este menționat primul, deși Iafet era cel mai mare (Geneza 10.21). Un motiv ar putea fi faptul că din urmașii lui Sem a provenit Avraam, strămoșul lui Israel (Geneza 11.10,26) și, în cele din urmă, Hristos (Luca 3.23,36).